

Siedlce, dnia 9 września 2019 r.

Sprawozdanie merytoryczne

W dniach 16-17 maja 2019 r. odbył się VI Międzynarodowy Kongres Inkluzji Społecznej pt. „Synergia i kompleksowość działań inkluzyjnych w polityce społecznej i edukacyjnej”, który skupiał się na zagadnieniach inkluzji w następujących obszarach tematycznych:

1. Edukacja inkluzyjna - synergia działań,
2. Inkluzja społeczna - synergia działań.

Organizatorem kongresu była Katedra Edukacji Inkluzyjnej Instytutu Edukacji, Wydziału Humanistycznego, Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach. Miejscem odbywania się kongresu był budynek Wydziału Humanistycznego UPH przy ul. Żytniej 39 w Siedlcach.

Międzynarodowy Kongres Inkluzji Społecznej odbywa się nieprzerwanie od 2014 roku. Są to spotkania naukowe, które mają na celu poszerzanie wiedzy w zakresie szeroko pojętej inkluzji społecznej w kontekście przemian społecznych i kulturowych. Ta prestiżowa interdyscyplinarna Konferencja integruje przedstawicieli polskiej i europejskiej nauki z różnych dziedzin, a w szczególności w obszarze nauk społecznych i humanistycznych.

Celem VI Międzynarodowego Kongresu Inkluzji Społecznej było ukazanie myśli polskich i zagranicznych naukowców w najważniejszych kwestiach dotyczących kompleksowych działań w zakresie inkluzji społecznej, a także refleksji naukowej nad powyższą tematyką. Uczestnicy Kongresu podjęli próbę określenia spójnej wizji działań inkluzyjnych w polityce społecznej i edukacji w Polsce i w świecie współczesnym. Ten ważny społecznie dyskurs służy wprowadzeniu innowacyjnych rozwiązań w obszarze inkluzji społecznej nie tylko w Polsce, ale także w Unii Europejskiej. Pokłosiem spotkania są recenzowane monografie:

Zacharuk T., *Edukacja inkluzyjna. Synergia działań*. Wydawnictwo UPH, Siedlce 2019;

Jówko E., *Instytucjonalne uwarunkowania inkluzji społecznej. Synergia działań*. Wydawnictwo UPH, Siedlce 2019;

Marciniak-Paprocka K., *Inkluzja społeczna. Synergia działań*. Wydawnictwo UPH, Siedlce 2019.

Zaproszenie do udziału w konferencji skierowane zostało zarówno do ośrodków naukowych, jak i innych osób zaangażowanych w działania przeciw wykluczeniu społecznemu. W konferencji udział wzięli przedstawiciele następujących jednostek:

- Białoruskiego Uniwersytetu Państwowego w Mińsku,
- Białoruskiego Instytutu Technologicznego w Mińsku,
- Uniwersytetu Technicznego w Ankonie we Włoszech,
- Omskiego Uniwersytetu Państwowego,
- Państwowego Instytutu Kultury w Moskwie,
- Państwowego Uniwersytetu Pedagogicznego w St. Petersburgu,
- Sofijskiego Uniwersytetu,
- Smoleńskiego Uniwersytetu Państwowego,
- Uniwersytetu Pedagogicznego w Tule,
- Uniwersytetu Medycznego w Warnie,
- Państwowego Uniwersytetu im. Janki Kupłay w Grodnie,
- Akademii Muzycznej w Płowdiw w Bułgarii,
- Uniwersytetu im. „Prof. Dr. Assena Zlatarova” w Burgas w Bułgarii,
- Katolicki Uniwersytet w Rozamberoku,
- Akademii Pedagogiki Specjalnej w Warszawie,
- Uniwersytetu Warszawskiego,
- Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie,
- Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego im Jana Pawła II,
- Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach,
- Uniwersytetu Pedagogicznego im. KEN w Krakowie,
- Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu,
- Akademii Ignatianum w Krakowie,
- Uniwersytetu Łódzkiego,
- Uniwersytetu Gdańskiego,
- Pedagogium w Warszawie.

W skład komitetu naukowego weszły następujące osoby:

dr hab. Tamara Zacharuk prof. UPH,

prof. Inna Fedotenko,
prof. Larisa Mitina,
prof. dr hab. Lesław Pytka,
prof. Emilia Rangelova,
dr hab. Sławomir Sobczak prof. UPH,
dr Małgorzata Wiśniewska,
doc. Elena Asmakovets,
prof. SyikaKostova-Chavdarowa,
prof. Beata Akimiak.

W skład komitetu organizacyjnego weszły następujące osoby:

dr Beata Bocian-Waszkiewicz,
dr Beata Czełuscińska,
dr Mariusz Dobijański,
dr Ewa Jówko,
dr Katarzyna Marciniak-Paprocka,
dr Aneta Niewęłowska,
dr Beata Trębicka-Postrzygacz,
mgr Beata Gulati,
mgr Ewa Nasilowska.

Jedną z konkluzji prowadzonych dyskusji jest pogląd, iż we współczesnej rzeczywistości edukacja inkluzyjna stanowi podstawowy obszar decydujący o rozwoju danego społeczeństwa. Determinantem efektywności i intensywności rozwoju edukacji inkluzyjnej powinna być synergia działań we wszystkich przestrzeniach, w których odbywa się proces kształcenia, wychowania i socjalizacji człowieka. Tylko działania synergiczne pozwolą doskonalić i optymalizować założenia inkluzji społecznej w praktyce.

W kolejnym roku organizowany będzie kolejny - VII Międzynarodowy Kongres Inkluzji Społecznej.

dr Beata Bocian-Waszkiewicz